

Boom Juridische uitgevers
Postbus 85576
2508 CG Den Haag
T (070) 330 70 33
F (070) 330 70 30
E info@bju.nl
I www.bju.nl

EstateTip Review

Afl. 2014-09

12 maart 2014

Een echtgenote onwaardig Haargroeimiddel is nu eenmaal geen wodka

In de wondere wereld van de estate planning komt men nog wel eens met het strafrecht 'in aanraking', met alle gevolgen van dien. Denk bijvoorbeeld aan de casus van de dronken vrouw met het grote keukenmes, *EstateTip Review* 2006-13 en ook niet te vergeten de casus van het schenken van schoonheid (oftewel doelbinding in criminalibus), *EstateTip Review* 2011-19. Thans is het ook weer raak. Van een echtpaar is de man overleden en in verband hiermee wordt zijn Russische vrouw van een misdrijf verdacht. Zet u schrap. Een paar sfeerschetsen.

'Wij zagen dat zij uit haar linkerbroekzak een bruin flesje met een zwart dopje haalde. Zij was duidelijk zenuwachtig en stond met dit flesje in handen niet wetende wat ermee te doen.'

En:

'Ze vertelde dat haar vader had verteld dat zijn vrouw hem had proberen te vergiften door medicijnen door het eten te prakken.'

Zoals bekend gaat de liefde van de man door de maag:

'Mijn vader had mij verteld dat het hem wel was opgevallen dat verdachte al een week apart voor hem kookte.'

U bent gewaarschuwd.

Het bruine flesje bevatte haargroeimiddel dat uiteindelijk - al dan niet opgedronken via de fles Rua Vieja - werd aangetroffen in het lichaam van de overledene.

De verdediging van de verdachte echtgenote probeerde nog te stellen dat er wellicht sprake was van een vergissing, een zucht naar alcohol (chemische alcohol?), of een poging tot zelfmoord.

Hof Den Bosch, ECLI:NL:GHSHE:2014:567, wimpelde dit op 4 maart 2014 eenvoudig af en veroordeelde de echtgenote tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van 7 jaar. Moord kon niet bewezen worden, maar wel:

'Mishandeling gepleegd met voorbedachten rade, terwijl het feit de dood ten gevolge heeft.'

De fijnproevers herkennen art. 301 Wetboek van Strafrecht (Sr). Kortom, de vrouw heeft haar echtgenoot in hun eigen woning mishandeld door een (Belgisch) haargroeimiddel

toe te voegen aan de drank waarvan zij wist dat haar echtgenoot, welke al een zwakke gezondheid had, die zou gaan nuttigen, hetgeen vervolgens de dood van de man tot gevolg heeft gehad. Onvergeeflijk. Overigens ging de echtgenote bij de rechtbank vrijuit.

Dat wat de strafrechtelijke kant van de zaak betreft. De estate planner vraagt zich uiteraard af hoe het met de erfrechtelijke kant van het verhaal staat. Daar is ons verder niets over bekend, ware het niet dat wij deze tip schreven met in ons achterhoofd het leerstuk 'onwaardigheid'.

Pak de wettekst er nog maar eens bij. Art. 4:3 lid 1 BW luidt als volgt:

- 'Van rechtswege zijn onwaardig om uit een nalatenschap voordeel te trekken:
- a. hij die onherroepelijk veroordeeld is ter zake dat hij de overledene heeft *omgebracht*, heeft getracht hem om te brengen, dat feit heeft voorbereid of daaraan heeft deelgenomen;
 - b. hij die onherroepelijk veroordeeld is wegens een opzettelijk tegen de erflater gepleegd misdrijf waarop naar de Nederlandse wettelijke omschrijving een vrijheidsstraf is gesteld met een maximum van ten minste vier jaren, dan wel wegens poging tot, voorbereiding van, of deelneming aan een dergelijk misdrijf;
 - c. [...];
 - d. [...];
 - e. enzovoorts.' (Curs. SBS)

Ons oog valt meteen op 'omgebracht', maar kan men wel iemand via een likeurtje ombrengen? In *Tekst & Commentaar Boek 4 BW* (2013) schrijft Huijgen op p. 2263: "Ombrengen" slaat slechts op de opzettelijke misdrijven van art. 287 e.v. Sr, niet op het culpoze misdrijf van art. 307 e.v. Sr en evenmin op de mishandelingen met dodelijke afloop van art. 300-303 Sr (TM, Parl. Gesch. 4, p. 90).'

Ontloopt de echtgenote dan de regeling van de onwaardigheid? Neen, het blijft immers een 'letter b-gevalletje' of beter geval: een opzettelijk tegen erflater gepleegd misdrijf. De kans is groot dat we de langstlevende echtgenoot in een civielrechtelijke procedure nog eens zien opduiken.

Tot slot merken wij op dat subsidiair ten laste werd gelegd dat de verdachte haar echtgenoot tot wiens onderhoud, verpleging of verzorging zij *krachtens art. 1:81 BW verplicht was*, in een hulpeloze toestand heeft gebracht en/of heeft gelaten, door tijdig(e) medische assistentie aan het slachtoffer te onthouden en/of heeft nagelaten deze (tijdig) in te roepen terwijl deze onmiskenbaar en dringend geboden was. Mooi dat artikel 81 Boek 1 ook in het strafrecht nog een functie kan hebben.

En vergiffenis? Daar kwam het slachtoffer waarschijnlijk niet meer aan toe.